

Na věčnou hanbu Čechů

Jak se taky pozná bezpáteří podlézavost politiků voličské přízni? Že nemají odvahu nazývat věci pravými jmény a při přemalování skutečnosti na růžovo jsou schopni bezostyšně lhát a manipulovat s fakty. Důležité je voliče udržovat v blažené nevědomosti a pocitu, že oni, politici, jsou ti nejlepší představitelé toho nejlepšího národa.

A tak máme zase jednoho popírače s vysokou funkcí existující díky zdejším plátcům daní. Zatím nejslavnější byl starý Klaus, který si objednal a v roce 1999 nechal vydat obskurní odborné dobrozdání na téma tábor Lety. V něm se objevily tak závažné argumenty, vyvracející fakt, že šlo o koncentrák, jako například konstatování, že asi čtvrtině vězňů se podařilo uprchnout nebo byli propuštěni. A „to se v koncentračních táborech nikdy nedělo.“ Neboli Čechy spravovaný koncentrák zdaleka nedosahoval takových genocidních kvalit jako ty německé, takže si daný přívlastek prostě nezaslouží. (Zpětně vítáme, že rozhodné pro terminologii tu bylo dnes tak populární kvantitativní měřítko.) Klaus tehdy už jen zasvěceně dodal, že tam stejně nejvíc lidí umřelo na tyfovou epidemii, protože se nemyli, a ne na to, na co se tradičně v koncentráku umírá.

No a nejčerstvějším popíračem romského holokaustu je pro změnu jiný šarmantní elegán (s čerstvou slušivou bradkou) - Babiš. Dějinný výklad pronesl příhodně při zahájení nového školního roku. Babiš má indiánské jméno „Lhář a zloděj“, které dostal od kolegy politika Kalouska (který má zas od Babiše indiánské jméno Ten, který „nakradl ty miliardy“). No a Lhář a zloděj mluví, jak mu zobák narost, takže to bylo trochu srozumitelnější než někdejší Klausovy intelektuálně zabarvené narážky. Řekl prostě, že „to, co píšete v novinách, ti blbečci, že tábor v Letech byl koncentrák, to je lež, byl to pracovní tábor. Kdo nepracoval, šup a byl tam.“

Škoda, že čas tak letí. Poznává se to třeba na tom, že Lhář a zloděj za to nesklidil úplně všeobecný aplaus ani ticho po pěšině, jak by tomu bylo v devadesátkách. Hned jak rozumbradovi došlo, že ne všichni potenciální voliči dobrého hospodáře jsou bílí vlastenci ze severu Čech, co přes strom nevidí les, vysvětlil, že

nemá problém se omluvit. A že ty fundované vědomosti nabyly, když mu je vyprávěl jeho „známý, majitel jedné české firmy“. Asi nějaký zapálený historikograf z řad drobné či větší buržoazie. Snad by stálo za to i jemu vydat brožurku o tom, jak to s Lety vlastně bylo. Nebo ne? Pryč jsou časy Klausových vědeckých vysvětlení o nutnosti dodržovat hygienu, chceme-li přežít rasistický lágr? Šestadvacet let od vybojování buržoazní svobody slova už je téměř všeobecně známo, co byly Lety zač. Vždyť i premiér Sobotka Babišovi doporučil, aby se zastyděl. (To je poměrně vtipná rada, když uvážíme, že kdo se u nás zastydí za vlastní blábolení, lži nebo zlodějny, ten se v politice věru neuplatní. Zloděj a lhář je navíc pověstný tím, že sám sobě protiřečí během jediného relativně souvislého přívalu lingvisticky zajímavě kroucených vět.)

V čem je tedy problém? V neustále oživovaném anticiganismu, v nepolevujícím rasismu nemála bílých Čechů, v laciném předvolebním populismu a v anachronicky vzývaném étosu práce. Kdo nepracuje, ať nejí. A to v době, kdy i pravičácké plátky píšou o tom, že v zemi neomezených možností (USA) zaměstnavatelé s naprostou samozřejmostí protizákonně nevyplácejí zaměstnancům mzdy. Pracovat dneska vůbec neznamená, že budou ti plahočící se chudáci mít dost peněz aspoň na základní výdaje. Takže jde evidentně o to, aby hlavně neměli čas přemýšlet o tom, kdo jejich situaci doopravdy zavinil. Proto mají pracovat a jen tak budou bráni za slušné. A budou pořád dokola žvanit a poslouchat o těch líných málo bílých... Přitom kdyby se ohlédli jen trochu zpátky, zjistili by, jak pochybné jsou dva základní pohádkové pilíře dnešního režimu o tom, jak poctivou prací k bohatství se dojde, a o tom, jak se potřeby lidí prosazují skrze volené zástupce.

Historik Jan Tesař napsal: „Tváří v tvář plynové komoře, gilotině či smrti vyčerpáním a epidemií v Letech si sice všichni byli rovni, ale někteří byli méně rovni. Tento historický skandál na věčnou hanbu Čechů má dnes důstojné pokračování v tom, že takto vůbec není pocíťován.“ A má pokračování i v blábolení mocichtivých českých politiků. Jste hrdí na to, že jste Češi? Dobře vám tak.